

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/51/2023
Identifikačné číslo spisu:	1617010171
Dátum vydania rozhodnutia:	16.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štíft
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1617010171.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného W. E., pre prečin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 16. augusta 2023 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne Mgr. Lucie Kučerkovej proti uzneseniu Okresného súdu Malacky z 19. októbra 2022, č. k. 2T/11/2017-352, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. E. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Malacky rozsudkom zo 14. mája 2018, sp. zn. 2T/11/2017, uznal obvineného W. E. za vinného z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona (ďalej „Tr. zák.“) na tam uvedenom skutkovom základe a bol mu uložený podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu tri roky s probačným dohľadom so súčasným uložením povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku. Proti tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie a tento nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 1. septembra 2018.

Uznesením Okresného súdu Malacky z 19. októbra 2022, č. k. 2T/11/2017-352, bolo podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. rozhodnuté, že obvinený W. E. sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia s probačným dohľadom neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným rozsudkom okresného súdu s tým, že na jeho výkon bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Po vyhlásení tohto uznesenia sa na verejnom zasadnutí obvinený a prokurátor vzdali práva podať voči nemu sťažnosť a nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 19. októbra 2022.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia s probačným dohľadom podal obvinený W. E. dovolanie vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne Mgr. Lucie Kučerkovej podaním z 11. apríla 2023, doručeným na okresný súd 18. apríla 2023 (č. 1.

371-376), ktorému predchádzalo podanie samotného obvineného z 12. februára 2023 ohľadom žiadosti o ustanovenie obhajcu za účelom podania dovolania (č. l. 360). V dovolaní boli uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. g), písm. h) Tr. por. s tým, že dovolateľ žiadal zrušiť uznesenie Okresného súdu Malacky z 19. októbra 2022, č. k. 2T/11/2017-352.

Dovolací súd vzhľadom na spôsob svojho rozhodnutia o podanom dovolaní nepovažuje za potrebné bližšie uvádzať dôvody podaného dovolania a odkazuje na jeho obsah v spise.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Malacky podaním z 28. apríla 2023 (č. l. 379-380), v ktorom navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c), písm. d) Tr. por. s tým, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 a § 372 Tr. por.

Dovolací súd vzhľadom na spôsob svojho rozhodnutia o podanom dovolaní nepovažuje za potrebné bližšie uvádzať dôvody vyjadrenia a odkazuje na jeho obsah v spise.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 6. júla 2023 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto bolo nutné podané dovolanie odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f) Tr. por., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom, čomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie, ak neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Jednou zo základných podmienok, ktoré musí dovolací súd zisťovať ešte predtým, ako vôbec môže posudzovať obsah samotných v dovolaní vytýkaných pochybení, je to, či bolo dovolanie podané proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je možné dovolanie podať. Okruh rozhodnutí, proti ktorým je možné podať dovolanie, vymedzuje v prvom rade ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., a to týmito rozhodnutiami:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,

- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. sa zároveň síce vyjadrením „ak tento zákon neustanovuje inak“ otvára možnosť podania dovolania aj proti ďalším rozhodnutiam, avšak za podmienky, že je to výslovne ustanovené Trestným poriadkom. Tieto ďalšie rozhodnutia, proti ktorým je možné podať dovolanie vyplývajú z úpravy dôvodov dovolania v § 371 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého môže podať dovolanie minister spravodlivosti aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku <. alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona <. alebo Trestného poriadku <. o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Z uvedenej právnej úpravy však vyplýva, že právo podať dovolanie je v prípade § 371 ods. 2 Tr. por. viazané na osobu ministra spravodlivosti a dovolanie v týchto prípadoch nemôže podať obvinený ani generálny prokurátor.

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že medzi rozhodnutiami, proti ktorým môže podať dovolanie obvinený, nie je uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom vydané podľa § 52 ods. 1 Tr. zák., pričom v prejednávanej veci bolo podané dovolanie práve proti takému rozhodnutiu okresného súdu.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané obvineným proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, dovolací súd sa nemohol meritorne zaoberať pochybeniami vytýkanými v dovolaní a ich vecné posudzovanie bolo preto bez právneho významu.

Vyššie uvedený výklad dotknutých ustanovení Trestného poriadku je v súlade s ustálenou súdnou praxou, ktorá sa aplikuje v takýchto prípadoch, podľa ktorej okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie, je s účinnosťou od 1. septembra 2011 explicitne ustanovený v § 368 ods. 2 písm. a) až písm. h) Tr. por.; ďalšie druhy dovolaní napadnuteľných rozhodnutí, ktoré má na mysli slovné spojenie uvedené v náveti tohto ustanovenia „ak tento zákon neustanovuje inak“, vyplývajú z § 371 ods. 2 Tr. por. s tým, že tieto môže účinne napadnúť len minister spravodlivosti; naproti tomu odsek 3 § 371 Tr. por. nerozširuje okruh ministrom spravodlivosti napadnuteľných rozhodnutí, ale rozširuje okruh dovolacích dôvodov, v rámci ktorých má minister spravodlivosti možnosť domáhať sa aj nápravy skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený (R 52/2016).

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Keďže dovolanie bolo obvineným podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, dovolací súd na neverejnom zasadnutí podané dovolanie bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.